

ARREST VAN HET HOF
VAN 13 JUNI 1972 ¹

**Compagnie d'approvisionnement, de transport
et de crédit SA en Grands moulins de Paris SA
tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen**

Gevoegde zaken 9 en 11-71

Samenvatting

1. *Procedure — Schadevergoedingsactie — Zelfstandig karakter — Verschil met het beroep tot nietigverklaring*
(EEG-Verdrag, art. 178, 215)
2. *EEG — Niet-contractuele aansprakelijkheid — Normatieve handeling die economische beleidsmaatregelen omvat — Schadevergoeding — Voorwaarden*
(EEG-Verdrag, art. 215)
3. *Landbouw — Devaluatie van de Franse frank — Invoer in Frankrijk — Prijs — Subsidies — Doel — Omvang*
(Verordening nr. 1586/69 van de Raad, artikelen 1-3; Verordening nr. 1432/70 van de Raad, art. 1)
4. *EEG — Betalingsbalans — Wisselkoers — Wijziging — Bevoegdheden van de Lid-Staten*
(EEG-Verdrag, art. 107)
5. *EEG — Conjunctuurpolitiek — Bevoegdheden der instellingen — Begrip*
(EEG-Verdrag, art. 103)
6. *Landbouw — Gemeenschappelijk landbouwbeleid — Steun — Doel — Uitvoer*
(EEG-Verdrag, art. 39)

1. De schadevergoedingsactie, bedoeld in de artikelen 178 en 215 van het Verdrag, is voorzien als een zelfstandige beroepsweg waaraan binnen het stelsel der beroepsmogelijkheden een bijzondere functie toekomt en toepassingsvoorwaarden zijn gesteld, die zijn afgestemd op zijn specifieke doel. Zij verschilt van het beroep tot nietigverklaring doordat zij niet strekt tot

intrekking van een bepaalde maatregel, maar tot vergoeding van schade, veroorzaakt door een instelling in de uitoefening harer functies.

2. Wanneer het gaat om een normatieve handeling die economische beleidsmaatregelen omvat, kan de Gemeenschap, gelet op artikel 215, tweede alinea, van het Verdrag, slechts niet-

1 — Procestaal: Frans.

contractueel aansprakelijk worden gesteld voor schade die particulieren ten gevolge van deze handeling hebben geleden, in geval van een genoegzaam gekwalificeerde schending van een ter bescherming van particulieren gegeven hogere rechtsregel.

3. De maatregelen, voor welke gevolgen de litigieuze subsidies bij invoer uit de Lid-Staten en uit derde landen, door Frankrijk te betalen na de devaluatie van de Franse frank in 1969, compensatie dienden te bieden, hadden uitsluitend betrekking op door deze Lid-Staten in het kader van zijn interventies op de nationale markt te betalen bedragen, met uitzondering van de bedragen die, zoals de heffingen bij de invoer van granen, betrekking hebben op het handelsverkeer met derde landen en door de handelaren moeten worden betaald.
De verordeningen nrs. 1586/69 en 1432/70 doen nergens veronderstellen dat de Raad compensatie heeft willen bieden voor de volledige invloed van de devaluatie van de Franse frank op de in deze munt uitgedrukte aankoop-prijs van uit derde landen in Frankrijk ingevoerde granen.
4. Uit artikel 107 van het EEG-Verdrag volgt dat het de zaak is van iedere Lid-Staat om te besluiten tot een eventuele wijziging in de wisselkoers van zijn munteenheid overeenkomstig

de in deze bepaling gestelde voorwaarden.

5. Ofschoon de Gemeenschapsinstellingen krachtens de hun in het Verdrag en met name in artikel 103, lid 2, verleende bevoegdheden in het gemeenschappelijk belang bepaalde gevolgen van een devaluatie of revaluatie kunnen verzachten, brengt zulks niet mee dat de Raad al deze gevolgen dient te compenseren, voor zover de importeurs en exporteurs van de betrokken Lid-Staten daardoor worden benadeeld.
Artikel 103, waarbij de Raad wordt gemachtigd, doch niet verplicht, „de naar omstandigheden passende maatregelen vast te stellen”, kent aan deze instelling een ruime beoordelingsbevoegdheid toe, welke in het „gemeenschappelijk belang” en niet in het individuele belang van een bepaalde groep handelaren moet worden uitgeoefend.
6. Het gemeenschappelijk landbouwbeleid heeft met name ten doel „de landbouwbevolking een redelijke levensstandaard te verzekeren, met name door de verhoging van het hoofdelijk inkomen van hen die in de landbouw werkzaam zijn”, zodat het meer gerechtvaardigd kan zijn de uitvoer van landbouwprodukten naar derde landen te steunen dan de invoer van deze produkten.

In de gevoegde zaken 9 en 11-71

1. COMPAGNIE D'APPROVISIONNEMENT, DE TRANSPORT ET DE CREDIT SA,

2. GRANDS MOULINS DE PARIS SA, beide gevestigd te Parijs, ten deze vertegenwoordigd door de voorzitters van hun Raden van Bestuur, bijgestaan door A. Vidart en M. Nicolay, advocaten bij de Conseil d'État en de Cour de Cassa-